

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 7521-05-19 גליק נ' קווים סוקולוב 53 רמת השרון

לפני כבוד השופטת עידית קצבוי

התובע: ניצן גליק

נגד

הנתבעת: קווים סוקולוב 53 רמת השרון ח.פ. 515049344

פסק דין

לפני תביעה על סך 8,000 ₪ בגין הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982.

1. לטענת התובע, הנתבעת שלחה לו 8 מסרונים – ביום 18.1.18, ביום 11.2.18, ביום 3.10.18, ביום 13.11.18, ביום 30.12.18, ביום 8.1.19, ביום 24.2.19 וביום 10.4.19. המסרונים כללו תוכן פרסומי של חנות הבגדים "קווים" (שלאחר מכן העתיקה את מיקומה ונקראה "נוני").

2. התובע טען כי מיד לאחר קבלת המסרון הראשון שהועבר אליו הוא השיב ב"הסר". טענה זו נתמכת בתצלום מסך מהמכשיר הנייד של התובע המצורף לכתב התביעה. חרף האמור לעיל, ההודעות לא חדלו מלהתקבל במכשיר הנייד של התובע כמפורט לעיל.

3. לטענת התובע, הוא מעולם לא ביקר בחנות קווים ומעולם לא נתן הסכמתו לשליחת תוכן שיווקי ופרסומי. יתר על כן, המסרונים לא כללו הבהרה כי מדובר בתוכן פרסומי. לאור כל האמור לעיל סבור התובע כי מדובר בהפרה חמורה, המזכה אותו בפיצוי על הרף הגבוה.

4. הנתבעת טענה כי שמו של התובע נמצא ברשימת הלקוחות שהסכימו וביקשו לקבל הודעות בדבר מבצעים והנחות בחנותה של הנתבעת. לטענת הנתבעת, התובע יכול היה להקטין את נזקו באמצעות יצירת קשר ישיר עם החנות והודעה כי הוא מקבל מסרונים שבקבלתם אינו מעוניין. נטען כי החנות הינה בבעלות דניאל ואסתר גוטלמן, וכי בתם של הזוג, יעל הייתה אחראית על רשימת הלקוחות ומשלוח המסרונים וזאת באמצעות תוכנה בשם sms controller sender. לטענת יעל, היא הייתה משוכנעת כי התוכנה פועלת בהתאם להוראות הדין ואין היא יודעת מדוע לא התקבלה הודעתו של התובע בדבר הסרת שמו מרשימת הלקוחות. בכל מקרה הנתבעת מציינת בכתב ההגנה כי היא מתנצלת על העברת המסרונים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19-05-7521 גליק נ' קווים סוקולוב 53 רמת השרון

5. מאחר שהתובע הינו עו"ד ניתן היתר ייצוג לנתבעת. ביום 25.7.19 התקיים הדיון בפניי במהלכו טענות התובע וב"כ הנתבעת. בנוסף העידה הגב' יעל גיטלמן, בתם של אסתר ודניאל. יעל העידה על כי במועד משלוח המסרונים שכרו מר וגב' גיטלמן שתי חנויות צמודות- האחת שימשה לחנות בגדים (קווים) והשנייה מכון יופי - אקסלוסיב ביוטי. יעל הייתה מחתימה את המעוניינים בכך על טפסי הסכמה להצטרך למועדון הלקוחות ולקבלת דברי דואר ומכניסה את שמותיהם לרשימה משותפת.

ב"כ הנתבעת טענה כי מאחר ששמו של התובע מופיע ברשימת הלקוחות פירוש הדבר כי נתן הסכמתו לכך. למצער טוענת ב"כ הנתבעת, כי יתכן שהתובע נתן הסכמתו בעקבות ביקור במכון היופי הצמוד לחנות הבגדים.

הכרעה

6. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ושמעתי את טענותיהם ועדויותיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את התביעה בחלקה.

אין מחלוקת בין הצדדים על כי המסרונים אשר הועברו לנתבע הינם דבר פרסומת על פי הגדרתו בסעיף 30א(א).

7. הנתבעת לא הצליחה להוכיח כי התובע הסכים לקבל באופן מפורש הודעות מהנתבעת. בעת הדיון הציגה הנתבעת טבלה בה רשומים שמות הלקוחות הנמצאים ב"מאגר הלקוחות" (ראו עמוד 2 שורות 3-7), אולם הנתבעת לא הציגה טופס הסכמה ממנו ניתן ללמוד על כי התובע הסכים להכללתו במאגר זה וגם לא הציגה את הטופס הספציפי אשר לדבריה נהגה להחתיים עליו את הלקוחות המעוניינים לקבל דברי דואר.

מכאן שכבר בשלב זה ניתן לקבוע כי הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת לפיו: **"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר בלא קבלת הסכמה מפורשת של הנמען בכתב"**.

8. יתר על כן, מעדותה של הגב' יעל גיטלמן עולה כי במועדים הרלוונטים נהגו בעלי החנות לצרף למאגר הלקוחות שלה גם לקוחות אשר הסכימו להצטרף למאגר הלקוחות של העסק השני אותו ניהלו- מכון יופי. ב"כ הנתבעת לא מבטלת את האפשרות כי שמו של התובע הוכנס למאגר הלקוחות משום שהסכים להצטרף למאגר הלקוחות של אותו מכון יופי (ראו את האמור בעמוד 2 שורות 7-12). גם התובע מכחיש כי אי פעם רכש מוצר במכון היופי, אולם גם אם הייתי מקבלת את הנחתה של ב"כ הנתבעת לעניין זה, יש לראות בה כמי שהפרה את הוראות החקיקה. על פי התיקון לחוק "מפרסם" הינו "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו". לשון החוק והרציונל העומד בבסיסו מחייב כי הסכמתו של הנמען לשליחת דברי הפרסום תהיה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19-05-7521 גליק נ' קווים סוקולוב 53 רמת השרון

קונקרטיית לאותו בית עסק או שירות שצרך, ולא הסכמה כללית לקבלת דברי פרסומת מאותו המפרסם. במקרה הנדון, על פי עדותה של הגב' יעל גיטלמן, לא נערכה הפרדה בין לקוחות העסקים השונים חרף העובדה כי אלו פנו לקהל יעד אחר ונשאו שמות עסק שונים לחלוטין.

9. לבסוף יש לציין כי הנתבעת הפרה את הוראות החקיקה גם משלא ציינה בגוף ההודעה כי מדובר בפרסומת, וחמור מכך- כי גם לאחר שהתובע השיב ב"הסר", דהיינו ביקש באופן פוזיטיבי כי שמו יוסר מרשימת הנמענים, הוא המשיך לקבל מסרונים.

10. חוק התקשורת מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי בשיעור של עד 1,000 ₪ עבור כל דבר פרסומת ששוגר שלא כדין. סעיף 30א(י) קובע מהם הפרמטרים לקביעת היקף הפיצוי. בהתאם לכך נקבע ברע"א 1954/14 אילן חזני נגד שמעון הנגבי, (4.8.14) קבע כב' השופט פוגלמן: " להשקפתי בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד, ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתו, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל בין היתר את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני), את התנהגות הנתבע, את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו), את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת... סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו".

11. במקרה דנן, ולאחר ששמעתי את הגב' יעל גיטלמן אשר על פי עדותה הייתה אחראית על ניהול מאגר הלקוחות ומשלוח המסרונים, הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבעת סברה כי המסרונים הנשלחים על ידה הינם אכן למאגר לקוחותיה אשר היו מעוניינים בעדכון על אודות המבצעים וההנחות בחנות.

לכך יש גם להוסיף את העובדה כי שולחת המסרונים הינה עסק מקומי לחנות בגדים, אשר ביקש ליידע את לקוחותיו על אודות המבצעים בחנותו. אין מדובר בגוף מסחרי גדול אשר עשה שימוש במאגרי לקוחות אקראיים. שוכנעתי גם כי הנתבעת הפנימה את הפגמים שנפלו בדרך התנהלותה. הדבר בא לידי ביטוי הן בהתנצלות שצוינה מפורשות בכתב ההגנה והן בדבריה של יעל גיטלמן אשר ציינה כי הדברים נעשו בתום לב ומתוך אמונה בחברה חיצונית אשר העניקה לנתבעת את השירות. לקחתי בחשבון גם את טענותיה של הנתבעת על כי מעולם לא פנו אליה לקוחות אשר טענו כי הם מקבלים מסרונים בניגוד לדין, וכי מעולם לא נתבעה הנתבעת בגין משלוח מסרונים בניגוד להוראות החוק.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 7521-05-19 גליק נ' קווים סוקולוב 53 רמת השרון

12. מנגד וכמפורט להלן הנתבעת נמצאת מפרה את הדין בכמה היבטים, ויש לזכור כי בסופו של יום חרף העובדה כי העניקה לכאורה לנמענים את האפשרות להסיר את עצמם ממאגר הלקוחות, פונקציית ההסרה לא פעלה, לפחות בעניינו של התובע. לא מצאתי לנכון לקבל את טענת הנתבעת באשר לחובתו של התובע להקטין את נזקו. התובע פעל להסרת שמו ממאגר הלקוחות באמצעות פונקציית ה"הסרה". הציפייה כי יפעל בדרכים נוספות להסרת שמו – דרכים אשר יש בהם כדי לגזול זמן נוסף ומשאבים, אינה הגיונית ואינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק ותכליתו.

13. סיכומו של דבר בשים לב לקריטריונים המפורטים ולאחר ששקלתי את השיקולים השונים הגעתי כלל מסקנה כי יש לחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך 4,500 ₪. לסכום זה יתווספו הוצאות משפט בסך 300 ₪.

התשלומים האמורים לעיל ישולמו בתוך 30 ימים ממועד פסק הדין שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום פסק הדין ועד לתשלום בפועל.
ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בתווך 15 ימים ממועד קבלתו.

ניתן היום, ג' אב תשע"ט 04 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

עידית קצבוי, שופטת

